

רע"פ 1603/24 - זמן דסטה ביטאו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 1603/24

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: זמן דסטה ביטאו

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק-דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטים ד' מרשק רום, י' צלקובניק; ע' דרויאן-גמליאל) מיום 24.1.2024 ב- עפ"ת 55349-09-23

בשם המערער: בעצמו

החלטה

1. הבקשה שלפניי נסובה על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטים ד' מרשק רום, י' צלקובניק ו-ע' דרויאן-גמליאל), בעפ"ת 55349-09-23 מיום 24.01.2024. במסגרתו נדחה, ברובו, ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה מחוז מרכז (כבוד השופטת מ' כהן) בגמ"ר 11949-07-19 מיום 20.10.2022 (הכרעת דין) ומיום 11.09.2023 (גזר דין). לפיו, הורשע המבקש בשתי עבירות של גרימת מוות בנהיגה רשלנית, ובעבירה אחת של נהיגה רשלנית אשר גרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש. כל זאת, לאחר שבתאונה קיפחו את חייהם, בו במקום, שני מעורבים שישבו בקדמת הרכב ואחר, שישב במושב האחורי, נפצע במצב קשה ופונה לקבלת סיוע רפואי. בית משפט השלום גזר על המבקש 24 חודשי מאסר בפועל (כאשר המתחם שנקבע עמד על 30-14 חודשי מאסר; ויוער כי בא-כוח המבקש שם טען למתחם של 30-12 חודשי מאסר וביקש למקמו בתחתית המתחם); 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים; פסילה מלהחזיק רישיון לרכב פרטי או דו גלגלי למשך 15 שנה; ופסילה מלהחזיק רישיון לרכב לאוטובוס, רכב משא או רכב ציבורי למשך 20 שנה. כמו כן, חויב המבקש בפיצויים

למשפחות שני המנוחים בסך כולל של 24,000 ש"ח ופיצוי בסך של 7,000 ש"ח לפצווע. המבקש מיאן מלהשלים עם פסק דינו וערער לבית המשפט המחוזי.

2. כאמור, ביום 29.01.2024 נדחה, ברובו, ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום בפסק דין מפורט ומנומק היטב. בצד האמור, הופחת עונש המאסר שהוטל על המבקש מ-24 ל-21 חודשי מאסר בפועל, בשים לב לקביעה שגויה שנמצאה בגזר הדין ולאור "התבטאות בית המשפט בעניין הטלת עונש המצוי 'ברף התחתון' של המתחם, שאינה תואמת את העונש שהוטל, ואף את כוונת הדברים". כמו כן, בהסכמת המדינה נוכחה מהפסילה בפועל התקופה שבין יום 28.02.2019 ועד מועד גזר הדין ביום 11.09.2023. מועד התייצבותו של המבקש לריצוי עונשו נקבע ליום 04.03.2024 בשעה 10:00 בבית הדרים, או לפי החלטת שירות בתי הסוהר.

3. אתמול, 25.02.2024, הגיש המבקש, שאינו מיוצג, את הבקשה למתן רשות לערער שלפניי. הבקשה אוחזת כעמוד אחד ולא נתמכה בתיעוד חיצוני כלשהו, ונכתבה, ככל שניתן להבין, בסיועה של עובדת סוציאלית. בבקשה הוסבר על אודות מצבו האישי של המבקש - מכור נקי בהליך גמילה ושיקום, שסובל מהפרעת דחק פוסט-טראומטית שהובילה לכך שבעת ההליך המשפטי המבקש שקע לדיכאון, התדרדר לשימוש בסמים ואלכוהול, התגרש מרעייתו ואיבד את עבודתו. עוד נטען כי לא ניתן משקל מספק לכך שהמבקש אינו האשם הבלעדי בקרות התאונה, תוך כפירה כללית באשמתו. זאת ועוד הוסבר כי על אף שדגימת דם נלקחה מהמבקש, כדי לשלול הימצאותם של חומרים אסורים, דגימה כאמור לא נלקחה מהמעורבים האחרים בתאונה, תוך שהוער כי גם "לא [בוצעה] בדיקת מהירות". לסיום הודגש כי מטרת הבקשה היא לוודא כי המבקש "ממשיך את תהליך השיקום שלו, כמו גם על מנת להקין את זמן המאסר אשר נגזר עליו שלא בצורך".

4. לאחר עיון, לא מצאתי הצדקה למתן רשות ערעור בגלגול שלישי במקרה דנן. כידוע, ההלכה הפסוקה היא כי רשות לערער בגלגול שלישי שמורה למקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינים הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 643/24 חודוס נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (29.01.2024)). הבקשה שלפניי לא באה בקהל אותם מקרים חריגים. זאת, משהיא נסובה על ענייני הפרטי של המבקש, ואין בנמצא כל שאלה משפטית עקרונית. בנסיבות העניין גם אין חשש לעיוות דין או אי צדק המצדיקים מתן רשות לערער. אמנם, מדובר בטרגדיה לכל המעורבים בתאונה - אך הבקשה שלפניי לא צולחת את המשוכה המשמעותית למתן רשות ערעור בגלגול שלישי. פסק הדין של בית המשפט המחוזי מנומק ויסודי, ובמסגרתו אף 'תוקנו' שגיאות קלות שנפלו בידי בית משפט השלום. יש לקוות כי המבקש יוסיף בדרך השיקום בין כותלי בית הסוהר, באופן שהוא והחברה כולה - ירתמו משיקומו.

הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת. כדי לאפשר למבקש שהות לשם התייצבותו אני מורה כי הוא יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 18.03.2024 עד השעה 10:00 בימ"ר הדרים, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 074-7831077 או 074-7831078.

ניתנה היום, י"ז באדר א' התשפ"ד (26.2.2024).

שׁוֹפֵט